

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Munka.

Csongrád nagyközség képviselő-testülete a közelmúltban foglalkozott a munkások ügyével, s komoly megfontolás után elhatározta, hogy feliratilag keresi meg a magas miniszteriumot az iránt, hogy a tervezett Duna-Tisza csatorna ásási munkálatát hová hamarabb, sőt lehetőleg ez év folyamán kezdesse meg.

Hogy a vitális érdekű kérvénynek lesz-e eredménye, nagyon is kétséges, mert mint mindenhez, ide is három fődolog kell: pénz, pénz s ismét csak pénz. Sőt tekintettel a nagyszabású, századokra, — ne mondjam — évezredekre kiható műnek pontos előállítására roppant összeget igényel, melyet, hogy a legnemesebb szándéktól vezérelt kormányunk az említett kérvény óhaja szerint még ez év folyamán — legalább részben is folyósítani tudna, kétségbe vonjuk, sőt lehetetlennek tartjuk.

De eltekintve a pénzügyi kérdéstől, azt hiszem, az egész művelet még ma is a tanulmány tárgyát képezi, s nézetem szerint generációnak kell kihalni, míg ez ügy, úgy az érdekelt községekre nézve, mint nemzetgazdasági momentumokra kellő megoldást s célirányos befejezést nyer.

A mondottakból kifolyólag hasztalan is epedne munkásosztályunk a Duna-Tisza csatorna várva-várt óriási munkálata után. Meglehet, hogy ezen ügy hamarab megérlelődik, mint gondolnók, de erre ez idő szerint halvány a reménységünk, miért is közeledvén azon idő, midőn a mezei munka befejezést nyer, a munkásnak pedig már most tisztában kell lennie, hogy hol és minő munkát — pénzkeresetet biztosíthat magának a tél bekezdéséig a hó leestéig?

Eppen ez a kérdés foglalkoztatta Csongrád képviselő-testületét is, amidőn az említett csatorna munkálatára gondolt. A nyár elfoglalja a munkás kezeket, de az ezt követő három évszak az, mely többé-kevésbé pihenésre

s ezzel nélkülözésre kárhoztatja azokat

Ez indok vezérli a mi tollunkat is midőn sarkaljuk, hogy munkásaink már most szemeljék ki téli munkájuk metáját.

Munka van, munka lesz, kell is hogy legyen, mert nagyobb csapást alig képzelhetünk, mint ha valaki dolgozni akar, s nincsen munkája.

Főszolgabíránk lelkes védnöke a munkásoknak, akar is, tud is tenni érdekükben s tesz is minden kitelhetőt értük, érintkezik idegen hatóságokkal, közvetít, tanácsol, utbaigazit. Köszönet neki mindezekért!

Ugy tudjuk, a lefolyt héten is több rendbeli megkeresés érkezett éppen a főszolgabíró urhoz, hasonlólag a községi főjegyző urhoz is, melyben munkások kerestetnek.

Keresik a munkásokat Slavóniába, hol részben az árvizek által tönkretett védgátak helyreállításáról, részben új töltések emeléséről van szó, majd ismét munkások kerestetnek Bácskába, Gombos és Vaiszka határaitra, ugyancsak védgátak foglalkoztatni ott is.

Ez utóbbi munkára kétszázötvenezer korona van előirányozva. Mindkét helyre sürgősen kéri a munkásokat.

Czikkünk célja nem volt más, mint felhívni a mindszenti munkások figyelmét, hogy törekedjenek munkát vállalni akár a fentebb mondott helyeken, akár másutt addig, míg azokat idegenek le nem foglalják.

A bácskai munka közelebről érdekelheti munkásainkat már csak azért is, mert a munkát nem vállalkozótól kapják, hanem egyenesen az érdekelt féltől, — a tulajdonostól — mely a munkálatot házilag fogja elkészíttetni.

M . . i.

Iparosok érdeke. Mindszent község képviselő-testülete két évvel ezelőtt nagyon csattanós bizonyosságát adta annak, hogy ismeri a törvényt és azt be is tartja.

Két évvel ezelőtt szüntette be a község az iparos tanoncok rendszeres iskoláztatását.

Tette pedig ezt — a törvény alapján.

Ha nem volna olyan szomorú a dolog, nagyot lehetne kacagni fölötte, hogy a törvénynek hiányosságát milyen szép szerével használta ki a községi közgyűlés arra, hogy az egész iparososztály érdekeinek rovására néhány forintot megmentsen a közpénztár számára, a mi a legpompásabban sikerült is.

Azt mondja az 1884. évi 17. törvényczikk 80-ik szakasza: „Oly községben, a hol legalább 50 tanonc van és a tanoncok számára külön iskola nincs, köteles a község a tanoncok tanításáról külön tanfolyam berendezése által gondoskodni.”

Mivel pedig egyebet nem mond, a képviselő testület élve az adott alkalommal, mikor a törvényt saját szavaival lehet agyoncsapni, konstataulta egyszerűen, hogy a községben nincs 50 iparos tanonc, így hát az iskola fenntartása sem lehet kötelező, kapta magát, szabadjára eresztette az inasgyerekeket: menjetek a pokolba ebadta kölykei; van a községnek elég más terhe, gondja, semhogy veletek törődjék; nem tanultak a régiek se, mégis mester lett belőlük; meg hát az a nagy tudomány minek is a műhelybe; még majd elurasodnátok, aztán ki csinálja meg a patkót, mándlit, meg a bagaria csizmát! . . .

Sokszor panaszkodunk: milyen kár, hogy nem ismerik a képviselő urak a törvényt!

Azok az elmaradt fiatal gyerkőcök, az elemi és szakoktatás teljes hiányában esenévész ifjak, a kiket büszkén nevezünk a jövő iparosainak, nagyon, de nagyon szomorúan mondhatják el ilyen határozat után: Kegyelmes isten, jaj de kár, hogy olyan képviselőink vannak, akik még a törvényt is ismerik! . . .

Es a magyar ipar jövője munkásainak igazuk is van, meg nincs is igazuk.

Igazuk van abban, hogy a szellemi fejlődés ilyen erőszakos megakadályozása csak korlátolt elme szűkmarkuságára vall.

De nincs igazuk abban, hogy a dolog ódiuma teljesen a képviselő-testületet

érhetné; mert habár szűkkeblű volt is ez a testület az iparosok érdekeinek támogatásában, teljesen fődözte magát a törvény rideg betűivel).

Nem a képviselő-testület a hiras. A tanonciskolai oktatás beszüntetésének egyes egyedül maguk az iparosok az okozói.

Ez nem frázis tisztelt iparos és kereskedő urak!

Az a körülmény, hogy az iparos tanoncok száma három év óta nem éri el az ötvenet, csak arra a léhaságra és törvényen kívüli, tarthatatlan állapotra mutat, hogy egyes iparosok és kereskedők nem szerződtetik tanonczaikat; mert ha ezek a szerződések megkötve volnának, ma nem 37 iparos tanonc lenne nálunk, de volna kétszer annyi is!

Ez az oka mindennek.

Hogy milyen igazunk van, megmutatja az a névsor, mit az iparhatóság lajstromaiból, vagyis a szerződéses tanoncokról egybe állítottunk.

Tessék csak nézni.

Szerződött tanoncraink: Apró Balázs kőműves, Apró József géplakatos, Apró Mihály cipész, Acs József nyomdász, Balázs József szabó, Bugyi József hajóács, Falábu Imre szijgyártó, Farkas Béla borbély, Gál János kerékgyártó, Gál Mihály kerékgyártó, Gémes Lajos kereskedő, Gémes Lőrincz József borbély, Gémes Sándor cipész, Hevesi Gáspár kovács, Korom Mihály asztalos, Kiss Ferencz kovács, Kocsó István cipész, Lőrincz István ács, Lucza Antal cipész, Mészáros József hajóács, Mihály Lajos ács, Orosz Imre nyom-

dász, Pölös Gábor cipész, Pölös István ács, Pölös Mihály kőműves, Rác János borbély, Rozenbauer Ferencz kerékgyártó, Samu Mátyás szijgyártó, Sebestyén II. és kőműves, Seres György szabó, Szél Pál szabó, Szlodicska István pék, Tüskös Kálmán cipész, Vajda Lajos molnár, Varga Lajos szabó, Weinberger Imre szobafestő, Weisz Ignác asztalos.

Hát azt kérjük mi a mindszenti iparosoktól: ez a 37 fiatal ember van csupán nálunk ipari foglalkozásra műhelyeinkben alkalmazva?

Azt kérdezzük Gyapjas Pál urtól, az iparhatósági megbizottak elnökétől: igaz lenne az, hogy Mindszenten csupán 37 iparos-tanonc van?!

Bizony kérem nem igaz az egy perczig se!

Mi magunk nyomban egy csomó iparost tudnánk előszámlálni, a kik tanonczaikat nem szerződtették. Azonban nem személyeskedünk. Ugy vagyunk értesülve, hogy a hatóság már is megtette a mulasztók ellenében a szigorú intézkedéseket. Majd kiderül az igazság annak rendje és módja szerint.

Néhány őszinte, szerény szavunk lenne csupán azokhoz, a kiket illet.

Lépten-nyomon, anketteken, banketeken, sajtóban úgy, mint a törvényhozás nagy házában sok szó esik, töméntelen panasz hangzik el a hazai kisiparnak mérhetetlen nyomoruságáról.

Nincs betéví falatja a magyar iparosnak. Mindenféle versenyből kiszorítják a gyárak, a nagyiparnak remek olcsó ter-

mékei.

Igen, ezek az olcsó, csudásan szép dolgok, amikhez hasonlót a mindszenti iparos nem hogy készíteni, de álmodni sem képes. Miért?.. Könnyű megmondani; azért, mert el van maradva, tarulatlan, csiszolatlan, ügyetlen, és hogy is ne volna az, mikor még az iskola ajtaját is bezárják előtte!..

Szomorú dolog, szinte kétségbejítő állapot.

A huszadik században, mikor a legutolsó irnoki állásra is kvalifikációt követünk, egyedül a kis iparos osztályt hagyjuk parlagon, tudatlanságban; azt az iparososztályt, mely ez előtt nálunk is az ország tulajdonképeni testét és középosztályát képezte?

Hogy a kisipar versenyképessége ennyire hanyatlott, oka az, hogy minden előkészütség nélküli egyének lépnek az iparos pályára. Ez előtt az iparos saját gyermekeit képezte ki szakmájában. Ma már az iparos fiai felsőbb iskolába mennek, vagy legalább is irnokságra vadásznak. Iparosnak még a földműves ember is csak azt a fiát adja, a ki az elemi iskolában elbukott, s akin nem tud semmit sem vásárolni. A tanoncok tulnyomó része irni, olvasni alig tud. Ezeket a hiányokat pótolná a tanonciskola, míg a fejlettebbeknél szakszerűleg gyarapíthatná a szépérzékét, ügyességet az észben, kézben egyaránt, oda segítve ez által az iparos-tanocot, hogy azon nagy versenyben, mely manapság minden oldalról megriadult, majd mint kisiparos meg tudjon élni a saját lábán,

TÁRCZA.

Aktuális mese

Irta: Geigner Lipót.

Egy pap, ki egész életét Istennek szentelte, ki a napnak minden óráját Istennek tetsző tettekkel töltötte be, azt gondolta át este, hogy vajjon az elmúlt napon hiven teljesítette-e hivatását, hogy nyugodtan adhatja-e magát éji nyugalmának.

Miután nem talált a napi teendőiben semmi olyat a mi helyes ne lett volna, a Mindenhatónak ajánlta lelkét és néhány perc múlva egészséges lélekezete tanusítá, hogy jóízű álomba merült.

Gyönyörű szépet álmodott. Megjelent egy angyal és azt mondta égi zengzetes hangon neki: Gyere jó pap, a Mindenható megengedi neked, hogy már most életedben megláthasd azon helyet, a hol te az örök életet fogod élni a menyekben.

Jól eső ringást érzett aztán, az angyal vitte őt a véghetetlen szterákon át a menyországba és letette őt egy tulvilági fényben uszó kies helyre és azt mondva: ime jó pap, Istennek hű szolgája, ez az a szék, mely néked épült, hogy itt a gyönyörök e helyén nyerj örök életet hű munkálkodásodért — és eltűnt.

Miután szeméi a nagy fényt megszokták, egy gyönyörű szék előtt állott. A szék egy általa még soha sem látott

fényes ércből volt készítve és díszítései mennyei szépek voltak.

Kétkedve nézte ezt a kiváló szép széket és kételkedni kezdett abban, hogy ez csakugyan az őneki szánt hely volna a menyországban, de akkor a szék felső díszes körében teljes nevét, címét és községének nevét látta bevésve. Meggyőződve arról, hogy ez csakugyan az ő széke, kezdte azt közelebről vizsgálgatni és ekkor látta csak, hogy milyen jól jegyeznek az égben minden emberi cselekedetet.

A díszes szék minden erre alkalmas helyén számtalan kis fénylő táblácska függött és azok mindegyikén egy-egy jótétemény volt bevésve, melyet életében cselekedett. Azokat olvasgatva, megtalálta bennük az egész élete folyását. Sokáig gyönyörködött leendő széke körül és csak aztán nézett szét a szék tájékán. Menyei szép volt ott minden. Nem bocsájtkozom abba, hogy itt a menyország szépségeit leírjam. Tesszem ezt két okból; először, mert nem tudom; másodsor, mert nem akarom azokat az írókat megelőzni, kik bizonyára igyekeznek Dante pokoljának mását megírni „Menyország“ címmel. De adok egy jó tanácsot, képzelje mindenki azt magának saját belátása szerint, de én például a török mohamedánok által képzelt menyországot gondolom a leggyönyörűbbnek.

Amint a jó pap szét nézett, nem messze az ő székétől egy ép olyan szép széket látott állani, mint az övé. Még ember volt, tehát az emberben élő kíván-

csiság reá vette, hogy megnézi, ugyan ki lehet az, kinek épen olyan fényes szék van készítve, mint neki.

Oda ment tehát és meggyőződött, hogy az tényleg ép olyan díszes szék, mint az övé. Kíváncsian emelte szeméit a szék föliratára, de csodálkozására ott csak egy egyszerű nevet olvashatott le minden cím, vagy hangzatos előnév nélkül. Azon töprengett, hogy mit művelhetett az az egyszerű név tulajdonosa, hogy olyan érdemet nyer, mint ő, a ki Istennek szentelte életét. Gondolta magában, ezt könnyű megtudnia, hiszen ott is osilingletek a számtalan kis fényes táblácskák a szék minden részén, majd kiolvassa azokból annak tetteit.

Lehajolt, hogy a táblácskákat elolvassza, de ő fatum, még mielőtt a legelső is elolvashatta volna, felébredt.

Előtte állott még ébreni állapotban is az egész látomány, az a név, melyet ott olvasott, a helység, mely megnevezve volt, de a többi titok maradt előtte.

Alma annyira lefoglalta, hogy attól többé szabadulni nem tudott. Napról-napra szép álmával foglalkozott és végre is azt határozta el, hogy felkeresi menybeli szomszédját, ha megtalálja, akkor álma igaz, és legalább megismeri azt az egyszerű nevű nagy embert, aki annyi érdemet szerzett, hogy vele egyenrangú kitüntetésben részesül.

Ugy is tett. Elindult azt a községet felkeresni, a hol annak laknia kellett, ha álma igaz.

Sokat, nagyon sokat tudnánk mi erről bezzélni; de hát ne legyünk hosszadalmasak.

Nézetünk szerint a községnek föltétlen kötelessége a tanoncoktatásról gondoskodni, ha egyébként tán nem is lehetne, legalább az ismétlődő iskoláztatás azonnali elrendelésével.

De itt megállni lelketlenség, igazságtalanság volna. Ez nyílt arczulesapása a község összes iparos osztályának.

A tankötelesek létszáma megvan; a tanonciskola tehát felállítandó okvetlenül.

Es ez a községnek sem okoz megterhelést.

Ott van az országos tanonciskolai alap. Kérjen a község állami segílyt. Jussa van hozzá. Es meg is kapja. Csak zörgetni kell és megnyitattik. Kérni kell és megadatik.

De hát mi csak alszunk, tisztelt uraim? Tisztelt „Iparoskör“, érdemes előjáróság, hát mi csak alszunk és csak alszunk örökön örökké??

Pedig ma már nem röpködnek ám sült galambok.

Nem bizony.

A szegyenlős koldusnak pedig üres a tarisznyája.

Reggel van. Tessék fölébredni!

VEGYESEK.

— Gyászisteni tisztelet. E hó 10-én volt két éve, hogy boldogult Erzsébet királynénk életét egy orgyillós keze kioltotta. Birodalomszerte felujult a két év

Még akkor nem voltak vasutak, sem kerékpárok, tehát szépen gyalog vándorolt azon község felé és mikor már közel ért ahhoz a helyhez azon ember fölől kezdett tudakozódni, kire ő olyan nagyon kíváncsi volt.

De azt nem ismerték. Mikor már csak néhány falu volt közöttük, betért egy utszéli vendéglőbe, hol nemcsak vig embe-
reket talált, de ismerős egyéneket is, kik őt, a hirneves papot, nagy örömmel fogadták. Itt sem mulasztotta el, hogy bár diszkrétan, ne tudakozódjon érdekes menybeli szomszédjáról. Ott már ismerték, de csak annyit tudhatott meg, hogy derék, jóra való ember.

Utját most már még nagyobb hévvel folytatta. Tehát csakugyan él a megnevezett helyen, az az egyén; álma tehát valóság. Türelmetlenül várta, hogy oda érhesse, mert bár ezután már minden faluban ismerték azt az embert, sehol sem hallott felőle valami különös dolgot. Így hát egész uton magában folyton azon morfondált, hogy ha az valamiféle nagy alapítványt tett volna, vagy valami hirneves író lenne csak tudnának a szomszéd község lakói felőle. Erthető tehát türelmetlensége, melylyel abba a bizonyos községbe belépett, hol az előtte talányszerű ember élt.

Amint a község első házát elhagyva, befelé igyekezett, egy paraszt házból egy egyszerű polgár és annak felesége léptek az utcára, ünneplő ruha volt rajtuk.

Az asszony egy tiszta kendőbe kö-

előtti mély gyász. Községünk is csatlakozott a gyászolók százazeirehez, midőn ugyancsak 10-én reggel 7 órakor gyászmisével rőtta le kegyeletét feledhetlen királynéje emléke iránt, melyen jelen voltak: a főszolgabírói hivatal tisztviselői, községi előjáróság, iskolai gondnokság tagjai, tan-testület, m. kir. csendőrség stb. teljes számban s nagyszámu ájtatoskodó.

— Wimmer Károly ünneplése. Mindszent közönsége ma ünnepeli Wimmer Károly takarékpénztári igazgató, törvényhatósági bizottsági tag és községi képviselőnek polgári erényeit azon alkalomból, hogy a község díszpolgári oklevelét a képviselő-testület átnyújtja az ünnepelt, érdemes férfinak. Az oklevél átadása délelőtt 11 órakor megy végbe, ugyanezen alkalommal tisztelegnek az egyes küldöttségek is. Esti 7 órakor Kereszties Ferencz vendéglőjében nagyszabásu társas vacsora lesz, melyen vidékiek is számosan vesznek részt.

— Az anyakönyvvezetői hivatalban személyi változás történt. Tóth Dezső anyakönyvvezető a 35 napig tartott fegyvergyakorlatról haza érkezvén, a hivatal vezetését Konez Lajos jegyző, helyettes anyakönyvvezetőtől átvette.

— Hány iparos van Mindszente? Olyan nehéz kérdés, melyre biztos feleletet ma még senki se adhat. Ez a bizonytalanság pedig onnan származik, mert az iparosok lejtroma eddig a legnagyobb rendtelenségben volt az iparhatóságnál. A főszolgabíró ur hetek óta kutat a lejtromok adatai után s ma már odáig jutott, hogy egybeállithatta az iparosok törzskönyvét a járás összes községei részére. Nagyon természetes azonban, hogy ez a törzskönyv

tött tárgyért vitt kezében, melyből szép piros kalács kandikált kifelé. Miután azok a tisztos kinézésű papnak alázatosan köszöntek, azt szivesen viszonzta és beszédbe elegyedett velük.

— Hová igyekeznek ilyen ünnepélyesen, kérdi tőlük.

— Hát, felelt az ember, ünnepünk van ma nekünk itt, mert a mi jószívű urunk — és megnevezték az általa keresett ember nevét, — ma adja férjhez egyetlen leányát, elmegyünk most oda és felköszöntjük őt. Itt nincs Istenháza, az udvaron megtartandó esküvőn részt fogunk venni. egy kis kalácsot süttött az anyuk, mert nem illő üres kézzel lakodalmas házhoz menni.

Örült a pap, hogy ezek most egyenest oda vezetik majd, a hova igyekezik és így alkalom fog nyilni arra, hogy azt az embert közelebről is megismerhesse.

A hosszú utcán míg mentek, többen is csatlakoztak nozzájuk és így mire a tett helyre értek, egy egész kis csapat vonult be a nyitott kapun át a tisztességes kinézésű egyszerű ház udvarába. Ott mindjárt kinyitott az előszoba ajtaja és egy őszbe oszavardott uri ember sietett eléjük, arca osupa jószág és örömteljes volt.

Papunk bár felizgatva azon ember látásától, ki a menyekben oly fényes helyet fog elfoglalni, feltalálta magát és azt mondta, hogy eljött ő is jó szerencsét kívánni az új párnak.

Bemutakoznia nem kellett neki, mert

még kiigazításokra szorul, mert az időközti változások keresztül vezetésére semmi okmány nincs a hivatalnál. A főszolgabíró ur mához egy hétre, a következő vasárnap délutánján mutatja be a törzskönyvet az iparosoknak, hogy a szükségesnek látszó helyesbítéseket a névsorban megtehesse. Előre is felhívjuk iparostársainkat, hogy az értekezleten saját érdekükben jelenjenek meg.

— Mulatság. A helybeli iparos-ifjúság f. hó 8-án fényesen sikerült bálát rendezett. Az élelmes és ügyes rendezőség virágokkal szépen feldíszítette a báltermet, melyet a közönség zsufolásig megtöltött, amennyiben több mint 120 személy vett részt a bálon. Az ujonnan alakult „Polgári Kör“ is szép kis összeghez jutott. A bál tiszta jövedelme, valamint a felülfizetések 44 korona 66 fillért juttatott a nevezett körnek. A négyest 50 pár táncolta, zenét pedig a csongrádi első zenekar szolgáltatót.

Felülfizettek: Keller Lajos 4 koronát, Tary István 2 koronát, Annus József, Bozó Irénke, Bőchler Gábor, Danicska Józsefné, Goldmann Ignác, Heimonn Jenő, Jagicza Virce, Kereszties József, Korom Lajos, Löwy Imre, Löwy Gyula, Pap Antal, Schwáb Jenő, Dr. Szóbl Lipót, Tóth János, Weisz Mihály, Varga József, Zántó István 1—1 koronát, Kereszties Aron és N. N. 61—61 fillért, Danicska Lajos és Weisz Ignác 60—60 fillért, Gyapjas Pál, Heimonn Aladár, Humay Nándor, Lipták Jenő, Lantos Lajos és Nagy Gyula 40—40 fillért, Hoics Ferencz 30 fillért, Braun Eberhard, Gémes Károly, Jánosi Nándor, Farkas István, Procska Mihály, Szeri József és Tar Lajos 20—20 fillért.

— Tolvajlás. Lukács Géza kórógyépi birókostól tegnapelőtt éjjel egy vörös pej

az a jószívű ur őt névleg üdvözölte és nagyon örvendett, hogy egy ilyen hirneves papot fogadhat vendégeül és miután az ő többi vendégeit is jó szóval fogadta, papi vendégét az előszobán át a tiszta szobába kalauzolta. Ott megkérte, hogy legyen ezen ünnepélyes napon vendége, komotizáljon és érezze magát úgy, mint odahaza. Neki most sok dolga van, mert a vendégeit kell fogadnia, de nem sokára vissza fog jönni és bocsánatot kérve, kiment az előszobába, hol az ujabban érkező vendégei gratulációit fogadta szivesen és barátságosan.

Papunk nem bánta, hogy magára maradt, szét nézett a szobában, nem talált e ott valami olyant, a miről valami ítéletet alkothatna ezen előtte rejtélyes emberről. De biz ott egyszerű tisztaságnál egyebet nem talált, semmi nyoma sem volt iroda' mi tehetségéről, különös vallásoságról és épen ismét álmáról gondolkozott, midőn az előszobából szivettéppő sírás hatolt be hozzá, a félre oszított függönyön át látta, hogy egy tisztességes asszony a síró és a jó szívű ember tőle telhető módon igyekezik azt vigasztalni, de jószágos szavai nem csak hogy nem hatoltak csillapítólag, de úgy látszott, hogy az asszony fájdalmát még növelik és oly kétségbeesőleg sirt, hogy a jószívű ember arcára is kiült a legnagyobb rémület és látszott, hogy nem tudja már módját, hogy miképen is vigasztalja a síró asszonyt.

(Folyt. köv.)

paripa, 5 éves, jegytelen, továbbá egy világos pej kancza, jegytelen, jobb első lábán belül csontkinövés és egy meggyepej kancza jegytelen, jobb első lábán a hátsó részen kezdődő csontkinövésű lovat s végül egy vastengejű parasztkocsit, függő faüléssel, 3 kötél istrágu hámot és egy négyágu vasvillát ismeretlen tettesek ellopták. A csendőrség és rendőrség nyomozza a tolvajokat.

— Kinevezés. Dr. Hajnal Dávidot Streicher Sámuel községünkbeli izr. kántor fiát, a vallás és közoktatásügyi miniszter a fiumei kereskedelmi akadémiához tanárnak nevezte ki.

— Köszönet nyilvánítás. Midazon mindszenti nagyérdemű pártfogóimnak s uradalmi tek. uraknak, kik nemes szívük sugallatát követve, kegyes adományaikkal lehetővé tették azt, hogy vidéken iskolai tanulmányaimat megkezdhettem, ez uton mondok hálás köszönetet. Cseh Pál polgári isk. tanuló.

— Hűtlen cseléd. Böszörményi Mária, Horváth János fábiáni birtokos cselédje, azzal hálálta meg gazdájának jóindulatát, hogy tőle a napokban elemelt 17 korona 22 fillért. A derék leányzó azonban nem sokáig élvezhette a lopott pénz örömeit, mert a csendőrök letartóztatták, s a beismerésben levő cselédet átadták a büntető bíróságnak.

— Rajta vesztett. Józsa Péter fábiáni atyánkfíának csirke husra fájt a foga, kapta hát magát, Tóth Emernél összeszedvén 18 darab vágni való csirkét, s hogy az ebédje még pompásabb legyen, elvitt egy zsák dinnyét is. Csakhogy az ebéd nagyon rosszul sikerült. Dél tájban már ott termett a csendőrség járóra, s bár Józsa Péter erősen tagadja a tolvajlást, megtették ellene a fenyegető följelentést.

— Vérengző asszony. Benkő Annus közös háztartást folytat ugyan a lajoszállási majorban Bergel Ilonával, azonban úgy látszik, a két asszony nem a legbékésebb egyetértésben él egymással. Benkő Annus mult csütörtökön egy téglával tisztelte fejbe lakótársát, a ki e miatt a bírósághoz fordult, könnyű testi sértés okmen téve följelentést a vérengző asszony ellen.

— Állategészségügy. Derekegyháza községben a sertés vész, Mágocon a lépfene megszűnt; ellenben Horgos községben a sertésvész újból föllépett.

CSARNOK.

A hétről.

Goldmann Ignác háza előtt Délután úgy, mint délelőtt, Ezer kacsza fürdik szépen — S nézi ő azt a kis széken.

Községünknek főbirája, Ezt az utat gyakran járja Pipa-szóval, szép nyugodtan — És nem látja, mi van ottan.

Ha eső van, nagy a dagály, Szárazságban büös apály. Egyszer a ház előtt tenger, Máskor szédül minden ember.

Goldmann és az új partája, Büszkék a házuk tájára. Kérve-kérnek minden embert, Itt áztassák el a kendert!

Haj pedig most benne vagyunk, Arkot, flasztart bőven kapunk. Épül utunk csoda-szépen — Ez maradjon hát meg éppen?

Azaz hiszen szép ez tónak, Pompás lesz — lóusztatónak. Vagy meghagyjuk disznek csupán, Hogy legyen mit nézni — Mucsán.

Már bizony ha másutt lenne, Nem volna ily gyönyör benne. A közérdek szent nevében, Leccapolták volna régen . . .

De spongyát rá, nézzünk széjjel, Hogy mulatunk nappal, éjjel, Színház-, estély- és koncerten? . . . (Boldog a magyar Mindszenten!)

Annyi féle mulatságban, Amennyi volt mostanában, Csupán a vendéglős örül, A mi zsebünk meg kiürül.

Koncert után jött a bálunk, Már csak így van ez minálunk! Pénzünk nincsen, de van kedvünk — Szabad néha fenekednünk!

A koncert is és a bál is Jól sikerült, tudjuk már is; Szine-java községünknek Részesese volt örömlüknek!

De nem csak bent, hanem kint is, Az utcán, a padokon is Elvezet volt, csupa mámor . . . Hunczut kölyök az az — Amor!

Hát biz itten nóta járja S vig muzsika annak párja. Buzáknak nincs ugyan árja. S adónkat a pénzcár várja — Segíts rajtunk Jézus, Márja! *Krónikás II.*

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I

Születtek:

Korom Márton, Tóth Roza, Bacsa Viktor, Huszka János, Ambrus Mihály, Jaksa János, Tartóczy István, Csikós Kata, Korom Vera, Lantos Mária.

II

Meghaltak:

Nagy Kata 16 éves, tüdővész. Hevesi Márta 68 éves aggkór. Judik Anna 1 hónapos, rángás. Tomcsi Erzse 2 éves rángások.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.
Weisz Ignác.

Hirdetmény.

Csany község előljárósága részéről közhírré tétetik, hogy összesen

3504 korona 60 fillérrel előirányzott összeggel egy iskolai tantermet fog építtetni, melyre nézve az árlejtés folyó hó 23-án délelőtt 9 órakor fog Csany község közházánál megtartani s pedig külön a köműves, — ács, — asztalos és lakatos munkákra nézve.

Az előirányzat és az épület tervrajza Csany község jegyzői irodájában a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Csany, 1900. szeptember 12-én.

Góresz Péter

jegyző.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazoknak, kik családjuk tejének elhunytá alkalmával a megboldogultnak temetésén részt vettek, valamint részvétüknek adtak kifejezést, ez uton is köszönetet mond

a gyászoló Mihály család.

Eladó must.

A szüret alkalmával Özv. Wimmer Jánosné szőlőjében must lesz eladó, miről a venni szándékozók ez uton is értesíttetnek.

A szentesi központi takarékpénztárnak

a szegvári kontra laposban levő 28 kishold földje **jutányos áron eladó, esetleg haszonbérbe — kiadó.**

Bővebb felvilágosítás Szentesen az intézet vezetőségénél szerezhető.

100—300 -frtig

havonta megkereshető bármely foglalkozásu egyének által biztosan és becsületesen, tőke és rizikó nélkül hatóságilag engedélyezett állampapírok és sorsjegyek eladásával az ország minden helységében. Ajánlatok „Könynyü kereset“ czimen Singer Gyula hirdetési irodájában Budapest, VI., Szivutca 56.

Tankönyvek

és egyéb iskolai felszerelések **Weisz I.** könyvnyomdájában, könyv- és papirkereskedésében k a p h a t ó k. (Goldmann-féle ház.)